

خویندنه وهیهك بو تیکستی (گورانی) ی (له تیف ههلمهت) به پیی میتودی رهخه ی بونیا دگه ری

Reading of Latif Halmats poem(gorany) according to the method of structural criticism

قراءة قصيدة (گورانی) ل (لطیف ههلمهت) وفق منهج النقد البنیوی

رپیاز محمد امین^۱، هاوکار قادر رسول^۲، کویتستان عه لی حمه کریم^۳
^۱ بهشی کوردی، کولێژی پهروه دهی بنه رت، زانکۆلی راپه رین، شاری رانیه، هه ریمی کوردستان، عیراق
^۲ سه رۆکایه تی زانکۆی هه له بجه، شاری هه له بجه، هه ریمی کوردستان، عیراق
 Corresponding author's e-mail: rebazm.amin@uor.edu.krd

پوخته

بونیا دگه ری له بواری ئه ده بدا یه کیکه له و میتۆده رهخه بیانه ی که بو شیکاری دهقی ئه ده بی که لکی لئوه رده گیریت و دهقی ئه ده بی پی شیده کریته وه، ئه و میتۆده وایده بیینی که دهقی خاوه نی قه واره یه کی داخراو و سه ره بخۆیه و پتویسته به شیوه ی سه ره بخۆی مامه له ی له گه ئا داکریت. له سینگۆشه ی ئه ده بیاندا (نوسه ر، دهقی، خوینه ر) گرنگی به دهقی ده دات، له ژیر کاربگه ری بوچوونه زمانه وانیییه کانی (فردیناند دی سوسیر) دا سه ره یه ئدا وه، واته دهقی ده کات به چهق (سه نته ر) بو خویندنه وه و لیکۆلینه وه، ژیان و ژینگه ی نوسه ر پشتگۆی ده خات، واته له شیکردنه وه ی بونیا گه ریانه ی دهقی ئه ده بییدا، ره هه نده ده ره کیه کان نادیده ده گیرین، ئه مه ش به پیچه وانیه ی ئه و میتۆدانه یه که میتۆدی ده رونشیکاری و کۆمه لایه تی و میژوو یه که گرنگی به ژیان نامه ی نوسه ر و ژینگه و هه لومه رچی کۆمه لایه تی ده دن، میتۆدی بونیا دگه ری ته نها گرنگی به دهقی ده دات و له رینگه ی ده لاله ته زمانییه کانه وه به شوین مانادا ده گه ری. له ورو وه هه و ئماندا وه به پی بنه ماکانی بونیا دگه ری ئه و تیکسته ی (گورانی) له تیف هه لمهت بخوینینه وه، هه ره و هک دیا ره دو الیزم به کیکه له بنه ماکانی کارکردنی بونیا دگه ره کان، له کۆتاییدا گه یشتوینه ته ئه و ئه نجامه ی که ئه م دهقی له تیف هه لمهت له رووی پیکهاته ی گشتییه وه له سه ر بنه مای دو الیزمی (زانین و نه زانین) دامه زرا وه. ئامانج له و ئه م توێژینه وه یه سه ره رای به رچا وروونی زیاتر ده رباره ی چۆنییه تی کارکردنی رپیازی بونیا دگه ری، پراکتیکه زه کردنییه تی به سه ر دهقی شیعریدا له پینا و زیاتر روونکردنه وه ی ده سه لاتی ئه و رپیازه به سه ر له خویندنه وه ی تیکستی شیعریدا. وشه کلیلییه کان: میتۆد، میتۆدی بونیا دگه ری، رهخه، هاوشیوه ی، دژیه کی، له تیف هه لمهت.

گۆفاری زانکۆی هه له بجه: گۆفاریکی زانستی ئه کادیمییه زانکۆی هه له بجه ده ری ده کات	
DOI Link	http://doi.org/10.32410/huj-10534
رینکه وه ته کان	رینکه وه تی وه رگرتن: ۲۰۲۳/۴/۱ رینکه وه تی به سه ندردن: ۲۰۲۳/۵/۲۱ رینکه وه تی بلا وکردنه وه: ۲۰۲۴/۶/۳۰
ئیمه یلی توێژه ر	rebazm.amin@uor.edu.krd
ما فی چاپ و بلا وکردنه وه	© ۲۰۲۴ م. ی. رپیاز محمد امین، م. ی. هاوکار قادر رسول، م. ی. کویتستان عه لی حمه کریم، گه یشتن به م توێژینه وه یه کرا وه یه له ژیر ره زامه ندی 4.0 CCBY-NC-ND

Abstract

Structuralism is a conceptual and methodological approach to describing and analyzing literature texts. This approach sees the text as separate entity that should be treated independently. In literature, (the author, the text, the reader) focuses on the text. Ferdinand de Saussure, a Swiss linguist, semiotician, and philosopher propounded the structuralism theory also known as structuralism. This approach focuses on the literary text, the text is the center for the analysis. It ignores the author's life and environment, i.e. in analyzing the structures of literary text, Structuralism is general theory of culture and methodology that implies that elements of human culture must be understood by the way of their relationship to a broader system. This makes it different from approaches like psychoanalysis and historical-biographical approach that focuses on the psychology the biography of the writer, the environment, and the social environment, structuralism only cares about the text and uses textual elements to understand meaning. From the perspective of Structuralism this paper tries to analyze Latif Halmat'e poem (Gorani). Dualism is a concept of structuralism, and this paper concludes that Latif Halmats poem is based on dualism. The aim of this research is to further clarify the way in which the Structuralism method is applied to poetry in order to further clarify the authority of this method over analyzing poetic texts.

Key words: Method, construction method, criticism, similarity, antipathy, latif halmat

المخلص

البنوية هي نهج مفاهيمي ومنهجي لوصف وتحليل النصوص الأدبية. يرى هذا النهج النص ككيان منفصل يجب التعامل معه بشكل مستقل. ومن ثلاثية الأدب (المؤلف ، النص ، القارئ) يركز على النص. قدم فرديناند دي سوسور، عالم لغوي وسيميائي وفيلسوف سويسري، نظرية البنوية المعروفة أيضًا بالبنوية. يركز هذا النهج على النص الأدبي ، والنص هو مركز التحليل. إنه يتجاهل حياة المؤلف وبيئته ، أي في تحليل هيكل النص الأدبي، فإن البنوية هي نظرية عامة للثقافة والمنهجية التي تشير إلى أن عناصر الثقافة البشرية يجب أن تُفهم من خلال طريقة علاقتها بنظام أوسع. هذا يجعله مختلفًا عن مناهج مثل التحليل النفسي والنهج التاريخي والسيرة الذاتية الذي يركز على علم النفس ، وسيرة الكاتب ، والبيئة ، والبيئة الاجتماعية ، والبنوية تهتم فقط بالنص وتستخدم العناصر النصية لفهم المعنى. من منظور البنوية تحاول هذه الورقة تحليل قصيدة (لهتيف هلمت) (گوراني). الثنائية هي مفهوم البنوية ، وتخلص هذه الورقة إلى أن قصيدة (لهتيف هلمت) مبنية على الثنائية. الهدف من هذا البحث هو زيادة توضيح الطريقة التي يتم بها تطبيق منهج البنوية على الشعر من أجل زيادة توضيح سلطة هذه الطريقة على تحليل النصوص الشعرية.

الكلمات المفتاحية: منهج، المنهج البنوي، النقد، التشابه، المعارضة، لطيف هلمت.

پیشه کی:

لیکۆئینه وه که له ژیر ناویشانی (خویندنه وهی شیعی (گۆرانی) ی (له تیف هه لمهت) به پیتی میتۆدی بونیادگه ری) لیکۆئینه وه که هه ولی تیگه یشتن و خویندنه وهی تیکستی (گۆرانی) ی له تیف هه لمهت ده دات به پیتی بنه ماکانی ره خنه ی بونیادگه ری. میتۆدی بونیادگه ری به کیکه له ریبازه کانی شیکردنه وهی دهق، دهق وهک قه واره یه کی زمانبی داخراو ده بیئ و دایده بری له جیهانی ده ره وه، دژی ئه و خویندنه وانیه، که له بازنه ی دهق ده چنه ده ره وه، و اتا له هه ره می (نوسه ر، دهق، وه رگر) دا گرنگی و بایه خ به دهق ده دات، به بی گویدانه ژینگه و ئه و فاکته ره کۆمه لایه تی و ده روونی و ئایۆلۆژیانه ی، که دونیای نوسه ر پیکده هین، ئه وهش واده کات پرۆسه ی ره خنه و خویندنه وهی تیکست به کۆمه کی یه که و پیکهاته زمانیه کان له دهقه وه ده ستپیکات و له ده قیشدا کۆتایی پیتیت، هه ربۆیه ئه و خویندنه وانیه پشت به پیدوانگی ئه و میتۆده ده به ستن زیاتر له خزمه تی شیکردنه وهی دهقدان نه وهک ژینگه و ژیاپی دهقنوس، له و ره وه ئه و توژیینه وه یه تایبه ته به خویندنه وهی تیکستی (گۆرانی) له تیف هه لمهت، به و ئامانجه ی له رینگه ی ره گه زه پیکه پینه ره کانی ئه و دهقه وه ره هه نده ئیستاتیکیه کانی بخه ینه روو.

له نوسینی ئه م لیکۆئینه وه یه دا، به شیوه یه کی سه ره کی و به پله ی یه که م ریبازی په سنی (وه سفی) په ییره وکراوه، رهنگه له هه ندی شویندا ریبازه کانی دیکه کاریان کردیتته سه ر نوسینی ئه م لیکۆئینه وه یه و به پیتی پیویستی لیکۆئینه وه که.

گرفتی ئه م لیکۆئینه وه یه ئه وه یه، له راستیدا ژماره یه کی زۆر که م له دهق به م میتۆده شیکراوه ته وه، ئه وه ی هه یه زیاتر قسه کردنه به شیوه ی تیۆری له سه ر میتۆده که.

لیکۆئینه وه که مان جگه له پیشه کی و نه نجام و لیستی سه رچاوه کان، له دوو به شی سه ره کی پیکهاته وه، به شه کانیش به م شیوه یه پۆلکراون، له به شی یه که مدا به شیوه یه کی تیۆری باسما ن له زاراوه و چه مکی بونیادگه ری کردوه. له به شی دوو مدا به پیتی تیۆری بونیادگه ری و به شیوه یه کی پراکتیکی خویندنه وه و شیکردنه وه مان بۆ تیکستی (گۆرانی) ی (له تیف هه لمهت) کردوه.

زاراوه و چه مکی بونیادگه ری:

له سه ره تادا به ره له وهی بیینه سه ر باسی ناساندنی چه مکی و زاراوه ی میتۆدی بونیادگه ری، پیویسته پیناسه ی چه مکی میتۆد بکه ین، چونکه له دنیا ی زاست و زانیاریدا هه یج لیکۆئینه وه یه که به بی میتۆد و ریباز و یاسا به رپوه ناچیت، هه ر لیکۆئینه وه یه که (چ زانستی بیت، یان ئه ده بی) به پیتی میتۆد و ئاراسته یه کی دیاریکراوه هه نگو ده نی تا ده گاته ئه نجامی یه کلاییکه ره وه، هه بوونی میتۆد له بواری لیکۆئینه وه دا واده کات لیکۆئینه وه به ئاراسته یه کی بابه تی و زانستی ئه نجام بدریت و دووریت له هه له و سه رلیشپوان و بریاردانی ره ها و هه ره مه کی. که واته ((به شیوه یه کی گشتی ده توانین بلین میتۆد هۆکارنی دیاریکراوه به مه به ستیکی دیاریکراوه ده گات، یان پلانیکی ریکخراوه بۆ کرده زیه نی هه ستپیکراوه کان بۆ گه یشتن به دۆزینه وه ی راستیه کان، یان میتۆد بریتیه له رینگه یان سیسته مکی ریکخراوه و ئاماده کراوه، که به هۆیه وه ده گه یه نه ئه نجامی کی دیاریکراوه)) (خلیل قادر، ۲۰۰۹: ۵).

ده رباره ی چه مکی و چییه تی میتۆدی بنیاتگه ری به پیویستی ده زانین ئاماژه به و زاراوه بکه ین، که بۆ بونیادگه ری به کارهاتوون له لایه ن نوسه ران و لیکۆله رانی کورده وه چونکه هه ره وه کو ئاشکرایه له ناوه ندی رۆشنیری کوریدا بونیادگه ری زاراوه ی جۆربه جۆری بۆ به کارهاتوون له وانه ((بونیادگه ری، بنیاتگه ری، بنه ماخواری، پیکهاته خواری، نژیارگه ری، بناغه گه ری، پیکهاته گه رایی، قه واره خواری). له روی زاراوه وه بونیادگه ری وشه یه کی لاتینه له (sture) ی لاتینه وه هاتوه، که به واتای بینا، یان دانانی به ردی بناغه ی بینایه که دیت)) (فضل: ۱۲۰: ۱۹۹۸)، له زمانی

فهره نسیدا (structure) ی پیدهوتریت، له زمانی عه ره بیدا (البنیویه) بۆ به کارهاتوو، له زمانی فارسیدا (ساختارگرایی) بۆ به کارهینراوه (سیما داد، ۱۳۷۳: ۲۲۳)

دیاره پیناسه کردنی چه مکی بونیادگه ربی کارنکی ئاسان نیه، چونکه له دیدگای جیاوازه وه سه یرده کریت، ئەمەش دەگەریته وه بۆ تیکه لیبوونی ئەم چه مکه بۆ سێ بابەتی جیاواز، که خۆیان له به زانستبوون و فەلسەفە و میتۆتدا دەبینن وه، له هەمانکاتیشدا بونیادگه ربی له کایه ی کۆمه ناسی و مۆفناسی و زانستی دهر و ناسیشدا کاری خۆی کردوه)) بونیادگه ربی میتۆدیکێ تازه، سیمای روون و ئاشکرای له هزری نویدا ههیه. به وهی کۆمه نیک دیاوگی له گه ل کۆمه نیک زانستدا ههیه، وه ک زمانه وانی، ئەنسرۆپۆلۆژی، دهر و زانی، به لام له گه ل ئە وه شدا که رسته یه کی تپروانیی و شیکردنه وه یه)) (عمر، ۲۰۱۵: ۳۵). له و روه وه فەیلەسوفی فەرهنسی (میشیل فوکۆ) ده لیت: ((ناتوانیت به ئاسانی پیناسه یه ک بۆ بونیادگه ربی دیاریبکریت، چونکه ئەم زاراو یه ئامازه کردنه بۆ کۆمه لێ شیکردنه وه و رپه و و کتیی جۆریه رجۆر. (حسین، ۲۰۰۸: ۲۸). به گشتی ده توانین بلین (پیکهاته، یا بنیات له واتا و چه مکدا چوارچێوه ی ریکخراو و ئاشکرا یا نااشکرای به ره می ئە ده بییه، بنیات له راستیدا بریتیه له سیسته مێک که تپیدا هه موو پارچه کانی به ره مه که به کارلێک له گه ل یه کدا و له سایه ی پیکه وه لکانیان له گه ل یه کتیدا گشتگیریه کی هاوئا هه نگی و گونجاو ده خولقین هاوشیوه ی ئۆتۆمبیلێک، که جو له و ئیشکردنه که ی به ره می هه ره وه زی و هاوئا هه نگی پارچه کانه تی)) (نازم و حسین، ۲۰۱۸: ۴۰۷).

له باری میژوییه وه بونیادگه ربی بۆ یه که مچار له کایه ی زانستی زمانه وانیدا سه ریه لدا وه، به پشتبه ستن به ئەندیشه کانی زانی زمانه وانی سوپسری (فریدیناند دی سوپسری)) میتۆدی پیکهاته یی له نیوه ی دووه می سه ده ی بیسته مه وه به فراوانی به کار ده هینیت، ده کری بیرۆکه کانی (فریدینان دی سوپسری) به سه ره تای ئەم قوتابخانه یه دابنیت)) (مهاجیر و نبوی، ۱۳۸۴: ۱۷۳) له و روه وه ره خه گرانی بواری ئە ده ب به به ره وه رگرتن له ئەندیشه کانی ناوبرا، هه و لیا ندا وه ده قی ئە ده بی وه کو یه که یه کی گشتگیر و سه ره به خو ببینن و بخوینن وه ((له وای هه و له کانی سوپسره وه، دۆزینه وه ی پیکهاته کان بووه سه ره کترین ئەنگیزه ی توپه ران له زانسته جۆرا و جۆره کاند، له وانه ئە ده ب، بیردۆزی زمانی سیسته ماتیک (وه ک سوپسری باسیده کات) هانی ره خه گرانی دا که ئە ده ب به سیستمیکێ هاو په یوه نیدار بزنان و به وای هه مان ئە و جیا کارییه وه بن که سوپسری له نیوان زمان و گوتن دا خسته ره و)) (پیشگاهی فرد، ۱۳۹۲: ۴۴) فریدیناند دی سوپسری په یوه ندی نیوان زمان و گوتن ((به یاری شه تره نج ده چوینیت، به و پیه ی هه ره گه زیک له ره گه زه کانی گه مه ی شه تره نج (بۆ نمونه سه ریا زیا ن فیل یا ن قه ل) به بی په یوه ندی له گه ل کۆی ره گه زه کانی دی، رۆلێکی ئە وتوی نابیت، به لام ده شیت ره گه زیکێ دیاریکراو (بۆ نمونه وه زیر) له په یوه نیدیدا به ره گه زه کانی تره وه رۆلێکی دیار و کاریگه ر و به رجه سه ته تر ببینیت)) (ئه سو ده، ۲۰۱۵: ۸۸)، له راستیدا هه مان نمونه و هاو کیشه بۆ په یوه ندی نیوان یه که پیکه پنه ره کانی به یکه ره ی ده قی ئە ده بییش راسته، هه ره گه زیک له و پیکهاته یه خا وه ن مه غزا و ده لاله تی خو یه تی، لاوازیونی ره گه زیک له ره گه زه کانی ده قی ئە ده بی کار له ره گه زه کانی دیکه ده کات، هه مو یان په یوه ندیه کی تۆکه مه و به هیز له نیوانیادا هه یه و به هه مو یان بونیادیکێ به هیز و تۆکه مکده هینن. ئەم ره وته پپویه زمان بریتیه له کۆی پیکهاته ی ره گه زه جیاواز و پیکه وه به سترا وه کان، به جۆرێک ناشیت هیچ ره گه زیک به جیا دیاریبکریت و پیناسه بکریت، گشتگیر یه کیکه له بنه ما سه ره کیه کانی بونیادگه ربی، ئەم چه مکه هه ندیکچار به مانای گریدانی په یوه ندیه کانی نه سه ق (سیسته م) دیت، به تایبه تی په یوه ندی به ش به کۆ، یا ن که مینه به زۆرینه.

له روی شیوازی کارکردنه وه میتۆدی بونیادگه ربی یه کیکه له و میتۆده ره خه بیانه ی، که بۆ شیکاری ده قی ئە ده بی سو دی لی ده بینیت، ئەم میتۆده ئە گه رچی له روی له رووی میژووی سه ره له دانییه وه، ده که ویته دوای میتۆدی فۆرمالیستی، به لام ئەم میتۆده ره خه بییه میکانبزی کارکردنی به هه مان شیوه ی میتۆدی فۆرمالیستی ده قی ئە ده بی له کاریگه ربی نوسه ربی ده ق داده بریت و نایبه ستیته وه به ژینگه و لایه نی سیاسی و کۆمه لایه تی و میژووی سه رده مه که ی، به لکو ته نها مامه له له گه ل که ره سه ته و پیکهاته کانی ده قی ئە ده بی ده کات و شیکاری بۆ ده کات، چونکه بونیادگه ره کان وه کو بوونیکێ سه ره به خو ته ماشای ده قی ئە ده بی ده کهن، له به ره ئە وه ی بونیادگه ربی زیاتر ((په یوه سه ته به بونیاده وه، زۆر تایبه تریش په یوه سه ته به تاقیکردنه وه ی ئە و یاسا گشتیانه وه، که بونیاد تپیندا کار ده کات، بایه خ ده دات به که مکردنه وه ی

دیاردە تاکە کەسیەکان.)) (تیری ئیگلتن، ۲۰۱۶: ۲۱۶). لەمەوه بۆمان دەردە کەوتیت، کە بونیادگەری زیاتر کارکردنە لەسەر لایەنی زمانی خودی دەقە کە، واتە کەمکردنەوه و نەهێشتنی کاریگەری نوسەر لەسەر دەقە کە، بەواتایە کێ تر لەم میتۆدەدا گەرنگی رەها بە دەق دەدریت و بەتەواوی ژیا ننامە ی نوسەر فەرامۆش دەکریت و دەق دادەبەیت لە هەموو کاریگەرییە دەره کێیەکان، بەیپی بۆچوونی (رۆمان یاکۆبسن) کە یەکیکە لە رابەرانی میتۆدی بونیادگەری جەخت لەوه دەکاتەوه کە ((ناپی بۆ تاییبەتمەندی ئەدەبی و شیعری، لە دەروونی نوسەردا بگەرێن)) (جاف: ۲۰۱۰: ۱۴۸). بەپێچەوانە ی ئەو رەخنایە کە ئاراستە ی دەکری ((بونیادگەری مانا رەت ناکاتەوه، بەئکو لەناو دەق خۆیدا و لەرێگە ی پەيوەندییە زمانییە کەنەوه مانا دەدۆزیتەوه، ئەوه ی کە مەدلۆل بە دال دەبەخشی خۆینەرە نەوه ک دەقنوس. دەق سیستەمیکی دەلالیە و خۆینەرە جیاوازه کان مەدلۆلی پێدەبەخشن)) (رنه و لک، ۱۳۸۳: ۱۱۴) لەمەوه باس لە سەر بەخۆی دەق دەکری، تەناتەت (رۆلان بارت) چەمکی (مەرگی نوسەر) ی هینایە کایەوه، بەواتایە کێ تر دەسلاتی خاوهن دەق لاواز کرد، مراندنی نوسەر بەخشینی ژیا نە بە دەق، تەناتەت (T.S.Eliot) یش پێوابوو کە هیچ شتێک لە دەره وه ی دەق نییە (حەمە مەنتک، ۲۰۱۸: ۱۰۴). چونکە بونیادگەرەکان باوهرییان وایە، کە ((خۆینەر نوسەری راستقینە ی دەق، هەرچەندە خۆینەر خاوهن باگراوندی رۆشنییری بەرفراوان بێت، خاوهن خۆیندەوه ی باش دەبێت)) (عومەر، ۲۰۱۵، ۴۲)، هەر بۆیە لەروانگە ی زۆرێک لە رۆشنییرانەوه بونیادگەری جۆرێکە لە نوێگەری و دابرا نە لە کۆن. لەلایەنی رەخنە ییدا بونیادگەری هەنگوی گەوره ی ناوه، بەوه ی پەيوەندی بونیادگەرەکان و ئەدەب بوونە هەوتی رێچکە ی نوێگەرییەکان، چونکە بونیادگەری چەمکی راستەوخۆ ی لە زمانەوه وەرگرت، زمان لە ئەرکی گە یاندنەوه بەرهو ئەرکی هونەری رۆیشت و شیوازگەری هاتە کایەوه، چونکە بونیادگەری ((گەرنگی بە هیچ شتێک نادات، جگە لەدامەزراندنی دەق نەبێت و مەحالە بە پی گەرانهوه بۆ زمان، لیکۆئینەوه ی لەسەر بکریت.)) (حسەین لەتیف، ۲۰۱۳: ۱۵)

لێرەدا ئاماژە بەو بنەمایانە دەکەین کە میتۆدی رەخنە ی بونیادگەری وەکو پێوه رێک بە کاریهتیاون بۆ لیکۆئینەوه لەدەق ئەدەبی، هەر وه کو گوتمان یە کەم بنەما کە بونیادگەرەکان بە کاریان هتیاوه، دورکەوتنەوه بوو لەرەهەندی میژووی دەق ((بونیادگەرەکان هەوتی لە کارخستنی لایەنی میژوویان دا، بە ئامانجی توێژینەوه لە خودی دەق، بەوه ی هەموو دەقیکی ئەدەبی بونیادیکی سەر بەخۆ و سیستەمیکی زمانی خۆی هەیه)) (باعیسی، ۲۰۰۴، ۴۱).

لەلایە کێ دیکەوه هەموو شاکاریکی ئەدەبی و دەقیکی بۆلا خاوهن بونیادیکی قوول و شاراو هیه، میتۆدی بونیادگەری هەوتی دۆزینەوه و شیکردنەوه ی ئەو بونیادە قوولە دەدات، لەرێگای نیشاندا ن و دەر خستنی بنەما دوا لیزمییه کانی وەک ((لیکچوون) (التشابه)، هاوسەنگی (التوازی)، دژیە کێ (التضاد)، هاوسیتی (التجاوز)، هاوبەرانبەری (التقابل)، پێچەوانە ی (التعارض) دەدات.)) (حسەین: ۲۰۰۸: ۱۰۷). چونکە ((بونیادگەری وا دەروانیتە جیهان کە کۆمە لێک دوا لیزمی تیکچرژاوو هاوبەرانبەر بێت.)) (حسەین، ۲۰۰۸: ۱۱۲). هەر وه کو گوتمان لە بونیادگەریدا ((هەموو رەگەزە کانی دەق پەيوەندی دوو لایەنە یان لە گەل یە کتری هەیه.)) (هانز بیترتینز، ۲۰۱۵: ۱۰۰).

۲- خۆیندەوه ی شیعری (گۆرانی) لەتیف هەلمەت لەبەر رۆشناپی میتۆدی رەخنە ی بونیادگەریدا. بێگومان خۆیندەوه ی دەق بەیپی میتۆدی بونیادگەری هەر وا کاریکی ئاسان و سەرپی نییە، بەئکو پێویستی بە وردی و قوولی زۆر هەیه، تاوه کو ئەو بونیادە شیکە یه وه کە دەقە کە ی لی پیکهاتوو ه. لەم تەوه رەدا هەول دەهین دەق شیعری (گۆرانی) ی لەتیف هەلمەت بەیپی میتۆدی بونیادگەری بخۆینینەوه. سەر هتا دەق شیعەرە کە دەخەینە بەرچاو:

گۆرانی

۱

من گۆرانیم نەدەزانی

٢	هه‌ژاره‌كان فێريان كردم
٣	تووڤه‌بوونم نه‌ده‌زانی
٤	زۆرداره‌كان فێريان كردم
٥	خۆشه‌ويستيم نه‌ده‌زانی
٦	ڤووڤاره‌كان فێريان كردم
٧	من شيعرم هه‌ر نه‌ده‌زانی
٨	دنداره‌كان فێريان كردم
٩	ده‌ست و په‌نجه‌ی قلیشاو و پێ خاوسوی
١٠	جووتياره‌كان فێريان كردم
١١	ئه‌گه‌ر مردن هه‌ر نه‌شبووايه
١٢	له‌پێناوی هه‌ژاراندا من ده‌مردم (هه‌لمه‌ت، ١٩٧٧، ٩٠، ١٢)

سێ دێری سه‌ره‌تای شيعره‌که له‌سه‌ر شێوه‌ی هاوشیوه‌ی (التشاکل)ی دروست بووه‌ یان پیکهاتوووه، هاوشیوه‌یش بریتیه‌ له‌ دووباره‌بوونه‌وه‌ی یه‌که‌یه‌که‌ له‌سه‌ر ئاستی رسته و پیکهاته‌ی گشتی (حسین، ٢٠٠٨، ١٧٤). له‌م تیکسته‌دا ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ین، ده‌بینین له‌ نیوه‌ دێره‌کانی (١، ٣، ٥، ٧) کرداری (نه‌ده‌زانی) دووباره‌بوته‌وه، که‌ شێوه‌یه‌کی نه‌رێنی (نێگه‌تیف)ی هه‌یه و له‌ نیوه‌ دێره‌کانی (٢، ٤، ٦، ٨، ١٠) کرداری (فێریان کردم) دووباره‌بوته‌وه، که‌ شێوه‌یه‌کی ئه‌رێنی (پۆزه‌تیف)ی هه‌یه

رسته‌ی یه‌که‌می به‌ جێناوی یه‌که‌می سه‌ربه‌خۆی تاك، که‌ (من)ه‌ ده‌ست پێده‌کات به‌دوای ئه‌ویش (ناو) دیت، له‌کو‌تایی نیوه‌ دێری یه‌که‌می دێری یه‌که‌م به‌ کرداری (نه‌ده‌زانی) کو‌تایی دیت. له‌ نیوه‌ دێری دووه‌مدا به‌ (ناو) ده‌ستپێده‌کاته‌وه و به‌ کرداری (فێریان کردم) کو‌تایی دیت، به‌م شێوه‌یه‌.

جێناوی سه‌ربه‌خۆ + ناو + کردار

من + گۆرانیم + نه‌ده‌زانی

ناو + کردار

هه‌ژاره‌كان + فێریان کردم

له‌ نیوه‌ دێری یه‌که‌می دێری دووه‌مدا به‌ (ئاوه‌لناو) ده‌ست پێده‌کات به‌دوایشیدا کردار دیت، پاشان له‌ نیوه‌ دێری دووه‌مدا به‌ ناو ده‌ست پێده‌کات به‌ کرداری دووباره‌بووه‌وه‌ی (فێریان کردم) کو‌تایی پێدێنیت.

ئاوه‌لناو + کردار

توره‌بوونم + نه‌ده‌زانی

ناو + کردار

زۆرداره‌كان + فێریان کردم

له‌نیوه‌ دێری یه‌که‌می دێری سێهه‌مدا به‌ (ناو) ده‌ستپێده‌کاته‌وه و به‌ کرداری (نه‌ده‌زانی) کو‌تایی دیت، نیوه‌ دێری دووه‌می دێری سێهه‌م به‌هه‌مان شێوه‌ به‌ (ناو) ده‌ستپێده‌کاته‌وه و به‌ کرداری (فێریان کردم) کو‌تایی دیت.

پاشان له‌ نیوه‌ دێری یه‌که‌می دێری چواره‌مدا به‌هه‌مان شێوه‌ی دێری یه‌که‌م به‌ جێناوی سه‌ربه‌خۆی (من) ده‌ستپێده‌کات، دواتر (ناو) دیت و ئینجا (ئاوه‌لکردار) دیت کو‌تاییه‌که‌شی (کردار)ه‌. پاشان له‌ نیوه‌ دێری دووه‌می دێری چواره‌مدا به‌ (ناو) ده‌ست پێده‌کاته‌وه و به‌ کرداریش

کۆتای دیت

جیناوی سه‌ریه‌خۆ + ناو + ئاوه‌نکردار + کردار

من + شیعرم + ههر + نه‌دهزانی

ناو + کردار

دنداره‌کان + فێریان کردم

پیکهاته‌ی دێری پینجه‌م به‌م شیوه‌یه‌یه:

ناو + ئاوه‌لناو + ئاوه‌لناو

ده‌ست و په‌نجه‌ی قلیشاو + پێ خاوس

ناو + کردار

جوتیاره‌کان + فێریان کردم

ئامرازی مه‌رجی + ناوی روودان + ئاوه‌نکردار + کردار

ئه‌گه‌ر مردن ههر نه‌شبووايه

ئامراز + ناو + ناو + جیناوی سه‌ریه‌خۆ + کردار

له‌ + پیناوی + هه‌زاراندا + من + ده‌مردم

ئیمه‌ ئه‌گه‌ر سه‌یری ئه‌م دابه‌شکردانه‌ بکه‌ین، ده‌بینین له‌ نیوه‌ دێره‌کانی (٢، ٤، ٦، ٨، ١٠)، جگه‌ له‌ نیوه‌ دێری دووه‌می دێری شه‌شه‌م، هه‌مویان (ناو و کردار)ن، واته‌ نیوه‌ دێری دووه‌می دێری یه‌که‌م و دووه‌م و سێیه‌م و چواره‌م و پینجه‌م له‌ (ناو و کردار) پیکهاتوون، ئه‌مه‌ش بووه‌ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی ریتیم و ئاوازی دێره‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای هاوشیوه‌یی (التشاکل) بێت، تا ده‌گاته‌ نیوه‌ دێری دووه‌می دێری کۆتایی که‌ ریتیمی دێره‌که‌ی ده‌گۆریت.

ئه‌گه‌ر سه‌یری ئه‌م دابه‌شکردانه‌ بکه‌ین، ده‌بینین له‌ (جیناوی سه‌ریه‌خۆ + ناو + ئاوه‌لناو + ئامراز + کردار + ئاوه‌نکردار) پیکهاتوون.

له‌ رووی پیکهاته‌ی رسته‌یه‌وه، له‌ راستیدا پیکهاته‌ی هه‌موو دێره‌کان جیاوازن له‌یه‌که‌تری واته‌ وه‌کویه‌که‌تری نین، به‌لام دێری پینجه‌م به‌ته‌واوی جیاوازه‌ له‌ دێره‌کانی تری ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌ی نیوه‌ دێری یه‌که‌می دێری پینجه‌م (ده‌ست و په‌نجه‌ی قلیشاو و پێ خاوسی) ئه‌م نیوه‌ دێره‌ جیاوازه‌ له‌ نیوه‌ دێره‌کانی تر به‌هۆی ئه‌وه‌ی کرداری تیدا نییه‌. له‌سه‌ر ئاستی رسته‌ی رسته‌یه‌کی ناته‌واوه، چونکه‌ ته‌نها له‌ (ناو و ئاوه‌لناو) پیکهاتووه، واته‌ کرداریکی تیدانییه‌ تاوه‌کو واتاکی ته‌واو بکات، بۆیه‌ ده‌لێن رسته‌یه‌کی ناته‌واوه. بێگومان ئه‌م ده‌رپراوه‌ (ده‌ست و په‌نجه‌ی قلیشاو و پێ خاوسی) له‌ قسه‌کردنی رۆژانه‌ و ئاسایدا هه‌روه‌ها له‌نوسیندا گونجاو و رێپێدراو نییه‌، چونکه‌ ئه‌گه‌ر له‌لای که‌سیک ئه‌م قسه‌یه‌ بکه‌یت و بلییت (ده‌ست و په‌نجه‌ی قلیشاو و پێ خاوسی) ئه‌وا ئه‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ قسه‌ی بۆ ده‌که‌ین هیچ له‌ ده‌رپراوه‌ که‌ تیناگات، بۆیه‌ پێویستی به‌ کرداریک هه‌یه‌ بۆ ته‌واوکردنی واتاکی و گه‌یاندنی مه‌به‌ست به‌ به‌رامبه‌ره‌که‌ی ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه، له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ نابیت ئه‌وه‌مان له‌ یادبچیت، که‌ هه‌شتنه‌وه‌ی ئه‌م رسته‌یه‌ به‌ ناته‌واوی له‌ زمانی شیعردا ئاساییه‌ و رێ پێدراوه، هه‌روه‌کو ئاشکرایه‌ زمانی شیعر تیکشکینه‌ری هه‌موو په‌رنسیپ و یاسا و رێسا زمانه‌وانیه‌کانه‌، چونکه‌ ئه‌م لادانه‌ زمانیه‌ زۆرجار به‌رگێکی جوان ده‌کات به‌ به‌ر شیعه‌که‌دا و چیژ به‌ خۆنهر ده‌گه‌یه‌نیت و زیان ناگه‌یه‌نیت به‌ شیعه‌که‌، واته‌ نابیته‌ نه‌نگی و لاسه‌نگی له‌ شیعه‌که‌دا، به‌لکو ده‌بیته‌ جوړیک له‌ جوانکاری و رازانه‌وه‌ و شیعه‌یه‌ت به‌ شیعه‌که‌ ده‌به‌خشیت.

هه‌روه‌کو پێشتر ئاماژه‌مان پیکرد، ئه‌گه‌ر به‌ که‌سیک بلیی (ده‌ست و په‌نجه‌ی قلیشاو و پێ خاوسی)، ئه‌وا له‌ و کاته‌دا ئه‌وه‌ که‌سه‌ پرسیاریکمان لێده‌کات و ده‌لێت: (ده‌ست و په‌نجه‌ی قلیشاو و پێ خاوسی) چی؟ چونکه‌ به‌ته‌واوی مه‌به‌ست و واتاکی پیناگات، دیاره‌ وه‌کو وتیمان (له‌ شیعردا ئه‌م ته‌واوکردنی رستانه‌ به‌ کوششیک تابه‌تی بۆ فره‌کردنی شیعه‌یه‌ت ده‌ژمێردری، واته‌ شیعه‌یه‌تیک فراوان له‌ پال ئه‌م به‌جیه‌یلانه‌ی

رسته و ته‌واو نه‌کردنیدا هه‌یه) (حسین، ۲۰۰۸، ۱۷۷).

که‌واته ئەم ته‌واو نه‌کردنی رسته‌یه نامانج و مه‌به‌ستی په‌نهان و شاراو‌هی خۆی هه‌یه، ئەویش ئەوه‌یه که به شیعریه‌ت ئەژمار ده‌کریت و جۆرنیکه له ئیستاتیکیه‌ت. هه‌روه‌ها ئەم ته‌واو نه‌کردن و پێ‌واتایه‌ی رسته‌که به کارنیک شکاوه‌ته‌وه، که زیاتر خزمه‌ت به تیکسته‌که ده‌کات، واته ته‌واونه‌کردنی رسته‌که جۆرنیک له‌جوانی و چێژی به‌خشیوه‌ته تیکسته‌که و ئەمه‌ش وایکردوو هه‌رنجراکێشتر ده‌ربکه‌وێت. به‌واتایه‌کی تر هه‌موو دێره‌کانی رسته‌کانی تر ته‌واون، جگه له نیوه دێری یه‌که‌می دێری پینجه‌م که رسته‌یه‌کی ناته‌واوه، واته پینج رسته‌ی ته‌واو به‌رانبه‌ر به‌یه‌که رسته‌ی ناته‌واو.

له‌ دێری کۆتایدا له‌رووی واتا و بونیاده‌وه ده‌توانریت بوتریه‌ت جیاوازه له‌ دێره‌کانی تر، شاعیر ده‌یه‌وێت بلیت به‌هۆی ئەوه‌ی چینه‌ه‌زاره‌کانی کۆمه‌لگا له‌ هه‌موو شتیکی جوان و خۆش بێبه‌شن و له‌هه‌موو روویه‌که‌وه په‌راویز خراون و هاوکات به‌چاوی سوکیشه‌وه سه‌یر ده‌کرین، به‌لام من له‌ ئەوانه‌وه جوانی و ناسکی فێربووم، شاعیر ده‌یه‌وێت پیمان بلیت ئەگه‌ر مردنی مرۆف هه‌ر له‌ بنیاته‌وه (له‌ئه‌زه‌ل) هه‌وه نه‌بوایه، ئەوا بینگومان من له‌ پیناوی هه‌زاره‌کاندا خۆم به‌خت ده‌کرد و ده‌مردم، ده‌توانریت بوتریه‌ت ده‌کریت ئەمه‌ وه‌کو هاوخه‌می و دلنه‌واویه‌که سه‌یربکریه‌ت به‌رامبه‌ر به‌م چینه‌ی کۆمه‌لگا که هه‌زاره‌کان و جوتیاره‌کان و دلداره‌کان و به‌هه‌موو شیوه‌یه‌که چه‌وسێنراونه‌ته‌وه. (هه‌زاره‌کان، دلداره‌کان، جوتیاره‌کان) ئەمانه‌ چینه‌ه‌زاره‌کانی کۆمه‌لگان، دیاره‌ ئەم سێ‌تاقمه‌ بوون به‌ هۆی ئەوه‌ی شاعیر (گۆرانی و شاعر و هه‌ولدان) فێربیت.

واته (گۆرانی و شاعر) جوانی و هه‌ست ناسکی و به‌خشنده‌ی و لێبوردیه‌ی و گه‌شبینی و... هتد لێ به‌ره‌م دیت، که به‌هۆی (هه‌زاره‌کان و دلداره‌کان) هه‌وه شاعیر پێ‌ئاشنا بووه، هه‌روه‌ها (هه‌ولدان و ماندونه‌بون) یشی کردوو به‌ قه‌لغانیک و چه‌کێک و به‌ ده‌ستمایه‌که بۆ ئەوه‌ی پێویستی به‌ده‌ستی که‌سی نامه‌رد و زالم نه‌بیت، بۆیه شاعیر له‌ کۆتا دێریدا، ده‌لێت مادام من ئەو هه‌موو شته‌ جوان و سودبه‌خشانه فێربووم له‌وه‌ سێ‌تاقمه‌وه، بۆیه منیش ناماده‌م و پێ‌سله‌مینه‌وه له‌ پیناویاندا بمرم.

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین بلیتین، ده‌قه‌کان له‌سه‌ر باری ئاسۆی (هاونشیی) زیاتر بۆ ته‌واوکردنی واتای خۆیان، به‌لام له‌سه‌ر ئاستی ستونی (جینشیی)، واته (شاقوول) بۆ ئەوه‌ن بگه‌ن به‌ (گیانه‌ختکردن). هه‌روه‌کو ئاشکرایه‌ هاونشیی و جینشیی یه‌کێکه له‌ بنه‌ما گرنگه‌کانی ره‌خنه‌ی بونیادگه‌ری، که نوێنه‌رایه‌تی به‌ره‌مه‌پینانی واتا ده‌که‌ن) (حسین، ۲۰۲۱، ۳۹۵)، ئەم رستانه‌ی سه‌روه‌که وینیه‌یان لێپیکدیت هه‌ریه‌که‌یان به‌ ئاسۆی ده‌روون و له‌سه‌ر شیوه‌ی هاوشیوه‌ی پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ یه‌کترا ده‌به‌ستن، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئاستی ستونیدا (شاقوول) ی دێره‌کان نزیکن له‌ یه‌کتیه‌وه (له‌ مه‌ودایه‌کی دووردا بۆ گه‌یشتن به‌ ستراتژییه‌تی ده‌ق) (حسین، ۲۰۰۸، ۱۷۸)، ده‌توانین به‌م شیوه‌یه‌ به‌ هێلکاری گوزارشتی لێ بکه‌ین

↓ نه‌ده‌زانی
↑ فێریان کردم
↓ ده‌مردم

ده‌توانین بلیتین هاوشیوه‌ی له‌ ئاستی دێره‌کاندا به‌ نه‌که‌ وشه‌کان، هاوشیوه‌ی له‌ ئاستی دێره‌کاندا بریتییه‌ له‌ هاوشیوه‌ی شێوازی پیکهاته‌ی رسته‌کان، له‌ نیوه دێره‌کانی (۱، ۳، ۵، ۷) له‌ شیوه‌ی رسته‌ی (هه‌والی) دایه، شاعیر ده‌یه‌وێت ئەم هه‌واله‌ به‌ که‌سانی ده‌رووبه‌ری بگه‌یه‌نیت و بلیت من پێشتر هه‌یچم نه‌زانیه‌وه، به‌لام نیوه دێره‌کانی (۲، ۴، ۶، ۸) شێوازی روونکردنه‌وه‌ی رسته‌ هه‌والیه‌که‌ی هه‌یه و شاعیر ده‌یه‌وێت ئەوه‌مان پێ‌بلیت که‌ (هه‌زاره‌کان، دلداره‌کان، جوتیاره‌کان) فێریان کردووومه.

ئیمه‌ ئەگه‌ر سه‌یری تیکسته‌که بکه‌ین، هه‌ست به‌جۆره‌ هاوسه‌نگیه‌که ده‌که‌ین له‌ نیوان هه‌ردوو کرداری (نه‌زانین، فێرکردن) دا، که به‌رانبه‌ر

بهیه کتر وهستاو ئه ویش بنیادی (نه زانین و زانین)ه، که له ئه نجامدا بنیادی (زانین) زال ده بئیت به سهر (نه زانین) دا.

واته دوالیزی دژیه کی له تیکسته که دا ده بئیریت، که له دیری به که مه وه ده ست پیده کات و له دیری چوارهم کۆتایی دیت، واته دوالیزمه دژه کان له سهر ئاستی کرداریدا، دژیه کیش بریتیه له ((بوونی دوو وشه ی واتا دژ و پێچه وانیه یه ک، جا ئه م وشانه له فهره ننگدا سه ره به خۆیان هه بئیت، یانیش دوو هه میان نه رپی به که م بئیت)) (مسته فا/ ئه حمه د، ۲۰۱۶، ۷).

له خۆپێندنه وه ی ئه م تیکسته دا ده بئین (زانین و هه وڵدان و فێرکردنی) زانکردوو به سهر (نه زانین) دا، یان هه وڵدانی زانکردوو به سهر ده ست وه ستانیدا ههروه ک له کرداره کانی (نه ده زانی و فێریان کردم) دا دياره و به ئاشکرا هه ست به م به ریه ککه وتنه ده که یه ت و دوالیزی تیکسته که پێکه هه یین، ههروه کو پێشتریش ئاماره مان پێکرد کارکردن له سهر بنه ما دوالیزمییه کان یه کیکه له بنه ما گرنگه کانی کارپێکردنی بونیادگه ره کان.

ئیمه ئه گهر له رووی واتایه وه سه رنج به دین، ده بئین شاعیر له دیری به که مدا له گه ل گۆرانی وشه ی هه ژاره کانی هیناوه، واته به ره می که سه هه ژاره کان گۆرانی و شتی ئارام به خسه ئه مه ش ده لاله ته له وه ی که هه ژاره کان که سانی دل ناسک و مرۆفدۆستن، واته که سانیکن که هه میسه ده ستی هاوکاریان درێزه بۆ کۆمه کی کردنی ده ورو به ریان و بێ به رامبه ر یارمه تی خه لک ده دن، واته زیانیان نییه بۆ کۆمه لگه، ههروه ها شاعیر له زۆرداره کانه وه فیری توپوون بووه، واته که سه زۆرداره کان ئه وه نده زولمیان کردوو له خه لک به وه ویه وه شاعیر به ناچار فیری توپوون و کینه و رق بووه، ئه م به راهه یه دوالیزی دژیه که، واته له هه ژاره کانه وه فیری سۆز و به خشین بووه، به لām له زۆرداره کانه وه فیری توپوون و رق و قین بووه. ههروه ها شاعیر باسی ئه وه ده کات که شاعر له دلداره کان فیری بووه، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت، دلداران و عاشقه کان زۆر گرنگی به هه ست و سۆز ده دن و نایانه ویت هه یج که س دلی لیتیا به رنجیت، له گه ل ئه وه شدا ئه وه پیری خۆشه و یستی ده رده برن بۆ مه عشوقه که یان، بۆیه شاعیر له وان وه فیری نیشاندانی سۆز و خۆشه و یستی بووه، ههروه ها له جوتیاره کانه وه فیری ره نجدان و خۆ ماندوکردن بووه بۆ ئه وه ی چاوی له ده ستی که سه وه نه بئیت. له کۆتایدا ده بئین شاعیر وه کو وه فا و ئه مه کیک به رامبه ر به هه ژاره کان که فیری به خشین و خۆشه و یستیان کردوو، بۆیه خۆی به قهرزاری ئه و چینه ده زانیت و ده لیت بێ سه له مینه وه و ترس من ئاماده م له پیناوی ئه و چینه دا گیانی خۆم به خت به که م.

ههروه ها دوالیزی دژیه که له م وشانه دا هه یه (هه ژاره کان × زۆرداره کان)،

(توپوون و رق × خۆشه و یستی) ئه مانه هاوژێ یه کترن.

لێره دا بکه ره که (من) ه له دیری به که مدا بیه یز و لاواز دیت به رچاو، که گرفتاره به ده ردیکه وه ئه ویش نه زانینه، به لām دواتر شایه تیه که ده دات و جۆش و خرۆشیک ده یگریت و ده لیت له وه ده رده رزگارم بووه و فێریان کردوم. لێره دا شاعیر باری نه زانی خۆی نیشانداده و دواتر ئاماره به وه ده کات که ئه و نه زانییه تاسه ر نه بووه و چینی هه ژاره کانی کۆمه لگا فێریان کردوو و له و نه زانییه رزگاریان کردوو.

ئه گهر له رووی سینتاکسیه وه له م تیکسته به روانین، که جگه له نیوه دیری (۹) یه م، ئه و هه موو دیره کانی تر له رووی سینتاکسیه وه ته واون و کرداریان له گه له، به لām نیوه دیری (۹) یه م ده بئین له شیوه ی گری (فریز) دایه و واتای ته واون نادات به ده ست وه.

ههروه کو ئاشکرایه پیکهاته ی ریزمانی کرداری تپه ر پێویسته له (بکه ره و به رکار و کردار) پیکه بئیت، بۆ نمونه

ئازاد نانه که ی خوارد.

کرداری تینه په ریش پیکهاته ی ریزمانی به م شیوه یه یه (بکه ره و کردار)، بۆ نمونه

ئازاد هات.

ئه مانه پیکهاته ی ریزمانی زمانی کوردین، بۆ نمونه له دیری پێچه مدا ده توانین به م شیوه یه ریکخستنی بۆ بکه یین له رووی سینتاکسیه وه

ده ست و په نجه ی قلیشاو و پێ خاوسی جوتیاره کان فیره هه وڵدان و زانینان کردم.

ئه م ریکخستنه زیاتر ئاستی ریزمانی و قسه کردنه، که واته ده قه ریزمانیه که بووه به هه ویتی ده قه شیعییه که، هه ره له به ره ئه وه یه

بونیادگه ره کان زۆر گرنگی به زمان ددهن له شیکردنهوهی دهقدا.

به گشتی ئەم دهقه له دوو بونیادی سهره کی پیکدیت، که ئەوانیش: یه کهم شاعیر له بونیادی یه کهمدا باس له نه زانی خۆی ده کات و ئاگادارمان ده کاتهوه، که کۆمه لگا به ره مهینه ری ئەوه یه که تاک چۆن ببیت و هه لگری چ جوره خو په وشتیک بیت، به واتایه کی تر ئەوه کۆمه لگایه ئاراسته مان ده کات که بۆ نمونه ئینتیمامان چۆن بیت بۆ خاک و نه ته وه، ههروه ها راددهی دلسۆزیمان بۆ کاره کانمان درده خات، بۆ نمونه هه ژاره کان و دلداره کان و جوتیاره کان فیری گۆرانی و ده برپینی هه ست و سۆزی ناسک و هه و ئدانین کردووه، ههروه ها په فتاری خراپی زۆرداره کانیش فیری توره بوون و به گژدا چوونه وهی زولم و زۆردارییان کردووه.

بونیادی دووهم شاعیر وه کو وه فا و ریزیک و دانه وهی چاکه ی ئەو چینه ی کۆمه لگا که (هه ژاره کان) ن و گۆرانیان فیری شاعیر کردووه، شاعیر دیت و ده لیت من ئاماده م گیانی خۆم له پیناویاندا ببه خشم، ئەمه ئەوه پیری دلسۆزی شاعیره به رامبه ر به وانیهی که چاکه یان له گه ل کردووه، بۆیه شاعیر ئاماده یه گرنگترین شتی ژیا نی خۆی که (رۆح) یه تی بیه خستیت، وه کو وه فا و نیشاندا نی ریزیک له به رامبه ر ئەو چاکه یه ی به رامبه ری کراوه، له لایه کی تره وه ده یه ویت پیمان بلیت که شاعیران چهنده به ئەمه ک و به وه فان کاتیک چاکه یه کیان له گه ل ده کریت ئەوان ئاماده ن به گیان و رۆح وه لایه ی ئەو چاکه یان بده نه وه، ئەو تیکسته له و دوو بونیاده سهره کییه پیکهاتوه که ئاماژه مان پیکردووه.

به شیوه یه کی گشتی له نیوه دیره کانی یه کهمدا (بکه ر) باس له نه زانی و ناشاره زایی و کهم ئەزموونی خۆی ده کات، به لام له نیوه دیره کانی دووهمدا زانین زال ده بیت به سه ر (بکه ر) دا و له نه زانین رزگاری بووه و باره که ی گۆراوه له نه زانینه وه بۆ زانین، ههروه ک ئاشکرایه (بکه ر) له دیری کۆتایدا شاعیر ده یه ویت وه فا و ئەمه کداری بنوینی به رامبه ر به و سئ چینه ی کۆمه لگا، له گه ل ئەوه ی که (بکه ر) ناتوانیت به شیوه ی ماددی پاداشتیان بداته وه، بۆیه وه کو وه فا و پیزانینیک دیت له به رامبه ر ئەو چاکه یه ی که له گه لیان کردووه و له نه زانی و تاریکی رزگاریان کردووه، له گه ل ئەوه شدا فیری خۆشه و یستی و به خشنده ییان کردووه، بۆیه ده لیت به ی دوو دلی ئاماده م گیانم به خت بکه م له پینا و ئەو چینه ی کۆمه لگا دا.

ئەنجام

ده توانین ئەنجامه کان له م چهنده خالهی خواره ودا بوخت بکه ینه وه.

۱- ده قیک له کرۆکیدا خاوه نی پیکهاته و بونیادیکه، کاری ره خنه گری بونیادگه ر دۆزینه وه و ئاشکرا کردنیه تی به پشتبه ستن به ره گه ز و یه که زمانیه کان.

۲- ریبازی بونیادگه ری ریبازیکه بۆ شیکردنه وهی ده ق و دابرینی ده قه له هه موو هۆکاره کۆمه لایه تی و سیاسی و ئابوری و... هتد، وه ک ئەوه ی که ئیمه له شیکردنه وهی ئەو تیکسته دا، ته نها له خودی تیکسته که دا به دوا ی پیکهاته و واتا کانیدا گه راوین.

۳- جه وهه ری ره خنه ی بونیادگه ری شیکردنه وه یه، نه وه ک حوکمدان به سه ر ده قدا، وه ک ئەوه ی که ته نها شیکردنه وه مان بۆ ئەو تیکسته ی له تیف هه لمه ت کردووه.

۴- دوا لیزم یه کیکه له بنه ماکانی کارکردنی بونیادگه ره کان، ئەم ده قه ی له تیف هه لمه ت له سه ر بنه مای دوا لیزمی (زانین و نه زانین) دامه زراوه.

۵- له ناوه رۆکی ئەو شیعه ردا، شاعیر ده یه ویت پیمان بلیت که پپو یسته ریز له و سئ چینه ی کۆمه لگا (هه ژاره کان، دلداره کان، جوتیاره کان) بگرین، له به رامبه ردا دژی زۆرداره کان بوه ستینه وه.

سەرچاوه كان

كتيب:

پیتەر هالیپرگ و دانهرانی تر (۲۰۱۰)، تیوری ئەدەبی و شیوازاناسی، و/ ئەنوەر قادر محمد، مەئبەندی کوردۆلۆجی، سلیمانی، تیری ئیگلتن (۲۰۱۶)، تیوری ئەدەبی، و. عەتا قەرەداغی، چاپخانە ی تاران.

دیوانی لەتیف هەلمەت، پری ئەو کچە رەشمالی گەرمیان و کویتستانمە (۱۹۷۷)، چاپخانە ی تاران، چاپی یە کەم، ۲۰۱۴.

حسین، علی تاهیر (۲۰۰۸)، رەخنە ی بونیادگەری لە تیۆرەو بۆ پراکتیزە کردن، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، چاپی یە کەم، سلیمانی.

مەنتک، حەمە (۲۰۱۸)، میتۆدەکانی رەخنە ی ئەدەبی، نوسینگە ی تەفسیر بۆ چاپ و بڵاوکردنەو، هەولێر.

ئەسوەد، نەوزاد ئەحمەد (۲۰۱۵)، فەرھەنگی زاراوەکانی ئەدەب و زانستە مەرفایەتیەکان، چاپی یە کەم، چاپخانە ی تاران.

حسین، هیمەداد (۲۰۱۰)، دەروازە یە کە بۆ رەخنە ی ئەدەبی نوێ کوردی، چاپخانە ی باز، چاپی دووہم، هەولێر.

بیرتینز، هانز (۲۰۱۵)، بنەماکانی تیوری ئەدەبی، و: عبدالخالق یعقوبی، چاپخانە ی سەردەم، سلیمانی.

گۆفار:

عومەر، نەوزاد ئەنوەر (۲۰۱۵)، میتۆدی بونیادگەری و تیروانینیکی پراگماتیکی (مۆبایلە سیعر) بەنمونە، ژمارە ۳۷ تشرینی یە کەم، گۆفاری زانکۆی کۆیە.

مستەفا، ئەحمەد، و صافیە احمد (۲۰۱۶)، شیکردنەوہی دژبە ک لە شیعەرەکانی (نالی) دا، ژمارە ۳۸ تشرینی یە کەم، گۆفاری زانکۆی کۆیە.

حسین، ناھید (۲۰۲۱)، نیشتمانی زەوتکراو لە شیعری (کۆتری خاسە و رەحیمواوا) ی (کەژال ئەحمەد) دا توێژینەوہیە کی بونیادگەرانیە، ژمارە (۴)، لاپەرە (۳۸۳-۴۰۱) گۆفاری زانکۆی تکریت.

کتیب بە زمانی عەرەبی:

۱- باعیسی، عبدالقادر علی (۲۰۰۴)، فی مناھج القراءۃ النقدیة الحدیثة، مرکز عبادی للدراسات والنشر، صنعاء.

۲- فضل، صلاح (۱۹۹۸)، نظریە البنائیه فی النقد الادبی، دار الشروق، القاهرة.

کتیب بە فارسی:

- ریما مکاریک (۱۳۸۴)، دانش نامە نظریەهای ادبی معاصر، ویراستار و ترجمە مهران مهاجر و محمد نبوی، انتشارات آگه، تهران.

- پیشگاهی فرد و قره بیگی، زهرا، مصیب (۱۳۹۲)، جغرافیای پساساختارگرا. نشر زیتون سبز. تهران.

- سیما داد (۱۳۷۳). فرهنگ اصطلاحات ادبی. انتشارات مروارید. تهران.

- رنه ولک - اوستن وارن (۱۳۸۲). نظریه ادبیات. ترجمه ضیاء موحد- پرویز مهاجر. چاپ سوم. انتشارات نیلوفر.. تهران.